



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14739/2025
20.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић, Бранислава Босиљковића и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Симић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милан Караћ, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1489/25 од 11.06.2025. године, у седници одржаној 20.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1489/25 од 11.06.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1489/25 од 11.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1489/25 од 11.06.2025. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 12619/2024 од 19.03.2025. године, којом је одбијен приговор пресуђене ствари, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је ништав купопродајни уговор закључен 06.11.2013. године између ДОО „Митомс“ из Сремске Каменице, као продавца и ВВ, као купца, оверен под ОвЗ број 16727/2013, као и да се обавезу тужени на накнаду трошкова поступка, а обавезан је тужилац да туженима на име трошкова поступка исплати 452.437,50 динара. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што

је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву који се односи на поништај уговора о купопродаји гараже коју је тужилац користио за смештај лековитог биља до 2013. године и применом члана 109. Закона о облигационим односима, одбијен је тужбени захтев услед недостатка активне легитимације. Наиме, спорна гаража која се налази у дворишту стамбене зграде у Новом Саду је уписана као друштвена својина, а носилац права коришћења је Општина Нови Сад, не постоји терет на њој, преузета је из земљишних књига и уписана у Лист непокретности, а саграђена је без одобрења за градњу. Тужилац је водио посебан парнични поступак против Града Новог Сада ради утврђења права својине на спорној гаражи, који је правноснажно одбијен. Како је тај поступак везан за активну легитимацију у овом спору, с обзиром да тужилац нема право својине на спорној гаражи, тужбени захтев је одбијен.

У конкретном случају, примена материјалног и процесног права не одступа од судске праксе формиране кроз одлуке Врховног суда. Тужилац ревизијом не конкретизује разлог због којег предлаже примену члана 404. ЗПП, а ни правно питање које би се разматрало кроз институт изузетне дозвољености ревизије. Због тога нема услова за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Због наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 13.04.2017. године. Вредност предмета спора је 20.000 евра.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**